

себелюбие и високомѣрие — да мисли чловѣкъ, че той е, а другъй не е, че само негово-то е право, а людско-то не. Наистинѣ, тоа фанатизмъ го нѣма у всичкы-ты протестанскы духовны лица: по-умни-ти отъ тѣхъ, най-много въ Англичъ, далечъ отъ да мислять, че въ Православие-то нѣма спасение; зяли сѣ да пишѣть отъ нѣколко врѣмя насамъ за съединение-то на тѣхнѣ-тѣ цркви съ православнѣ-тѣ. И тъкмо, когато умни-ти Англичане сѣ захванѣли да гласяць такъво едно сближение, наши нѣкои умници сѣ намислили да ставать протестанти!

Нѣ што да правять? Тѣхъ гы лѣжатъ оште, че само съ протестанство-то едно народъ може да стане и по-добръ, и по-образованъ, и по-богатъ. Вижте Англичъ, провъкиновать ся тѣхни-ти проповѣдници, вижте Германиѣ, вижте Америкѣ! Мы смы имали случай и по-отблизу да видимъ нѣкои отъ тыя страны, и доста нѣштитко да прочетемъ за всичкы-ты отъ тѣхъ. И мы днесъ казвамы на наши-ты братя — и можемъ да го докажемъ, ако поиска нѣкой — че въ Англичъ простый народъ, нито знае какво нѣшто е вѣра; че въ Германиѣ, три четвърти отъ по-горни-ты класове не вѣровать въ Христа; и че въ Америкѣ, безнравственность-та така е вижкнѣла дору и въ правителствены-ты кръгове, штото по нѣкога тя става за срамъ на цѣло-то Християнство. Като остане за протестанскѣ-нѣ нравственность, нека не глѣдять само на мисионери-ты; нека видять